

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 265/2023
22.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ивице Павловића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу Кппр бр.32/22 од 12.12.2022. године и Кв бр.278/22 од 06.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 22. марта 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивице Павловића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу Кппр бр.32/22 од 12.12.2022. године и Кв бр.278/22 од 06.02.2023. године, у односу на повреду закона из члана 74. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Основног суда у Прокупљу Кппр бр.32/22 од 12.12.2022. године одређено је да се разрешава дужности браниоца адвокат Ивица Павловић, постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном АА решењем Основног јавног тужиоца у Прокупљу А бр.291/22 од 21.10.2022. године, на основу члана 81. став 1. ЗКП.

Решењем ванпретресног већа Основног суда у Прокупљу Кв бр.278/22 од 06.02.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Ивице Павловића, изјављена против решења судије за претходни поступак Основног суда у Прокупљу Кппр бр.32/22 од 12.12.2022. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Ивица Павловић, због повреде закона из члана 74. тачка 2) ЗКП и члана 81. став 2. ЗКП, а из образложења произилази да указује и на повреду члана 302. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд

усвоји захтев и укине побијана решења, а предмет врати Основном суду у Прокупљу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду закона из члана 74. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док је у осталом делу недозвољен.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да су нижестепена решења донета уз повреду закона из члана 74. тачка 2) ЗКП, и с тим у вези наводи да је судија за претходни поступак неправилно применио наведену одредбу закона, према којој постављени бранилац по службеној дужности мора остати од првог саслушања до ступања оптужнице на правну снагу или до достављања суду оптужног предлога, имајући у виду да у моменту када је судија за претходни поступак донео побијано првостепено решење, поступак пред Основним јавним тужилаштвом још увек није био завршен, нити је у том моменту предат оптужни предлог суду. Поред тога, у захтеву се наводи да судија за претходни поступак није применио одредбу члана 81. став 2. ЗКП, обзиром да пре доношења своје одлуке није позвао браниоца по службеној дужности и окривљеног да се изјасне у року од 24 часа о разлозима за разрешење браниоца, а на који начин је повредио право окривљеног на одбрану.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су, по оцени овога суда, неосновани.

Наиме, одредбама члана 74. тачка 2) ЗКП прописано је да окривљени мора имати браниоца, ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна – од првог саслушања, па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Према стању у списима, окривљеном АА је решењем Основног јавног тужиоца у Прокупљу А бр.291/22 од 21.10.2022. године адвокат Ивица Павловић постављен за браниоца по службеној дужности, обзиром да је окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 4. КЗ, за које дело је прописана казна затвора од две до десет година и за које је прописана обавезна одбрана у смислу члана 74. тачка 2) ЗКП.

Након тога, Основни јавни тужилац у Прокупљу је дана 24.11.2022. године доставио судији за претходни поступак Основног суда у Прокупљу предлог да се адвокат Ивица Павловић разреши дужности браниоца по службеној дужности окривљеном АА, обзиром да ће против окривљеног бити поднет оптужни предлог због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и

експлозивних материја из члана 348. став 5. у вези става 1. КЗ, за која кривична дела није прописана обавезна одбрана, те је судија за претходни поступак Основног суда у Прокупљу донео побијано решење Кппр бр.32/22 од 12.12.2022. године, којим је адвоката Ивицу Павловића разрешио дужности браниоца по службеној дужности окривљеном АА, на основу члана 81. став 1. ЗКП.

По оцени овога суда, оваквим поступањем судије за претходни поступак Основног суда у Прокупљу није учињена повреда закона из члана 74. тачка 2) ЗКП, имајући у виду да је решење о разрешењу дужности браниоца – адвоката Ивице Павловића, који је постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном АА, донео на предлог Основног јавног тужиоца у Прокупљу од 24.11.2022. године, а који предлог се може изједначити са изјавом овлашћеног тужиоца којом одустаје од даљег кривичног гоњења за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 4. КЗ, које је окривљеном иницијално стављено на терет. При томе је без значаја чињеница на коју се у поднетом захтеву указује – да је оптужни предлог против окривљеног поднет накнадно, након доношења решења о разрешењу браниоца по службеној дужности, обзиром да у овом временском интервалу није обављена ниједна процесна радња која би захтевала учешће и присуство браниоца, те у конкретном случају окривљеном очигледно није повређено право на одбрану.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ивице Павловића, у овом делу одбијен је као неоснован.

У преосталом делу, захтев је одбачен као недозвољен.

Овог стога што у преосталом делу захтева бранилац окривљеног указује на повреду члана 81. став 2. ЗКП и повреду члана 302. став 2. ЗКП, које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, због повреде закона, те је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен донета је одлука као изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић